

BREDASCHIE

Staat-, Letterkundig-

Nieuws-

Zaterdag

COURANT.

en Wetenschappelijk

Blad.

27 September.

PUBLICATION.

BURGEMESTER EN WETHOUDERS DER STAD BREDASCHIE, herinneren bij dit ten verhoore van Zijne Excellentie den Heere Generaal der Infanterie, Opperbevelhebber dazer Vesting, den Ingezeten en allen wien zulks verder moge belangaan, dat het is verboden, om de wegen langs den aangeaandden Bijkang, de Bijkang, langs de Rijk der Mark, voor de Waterpoort, of op andere plaatsen binnen den vesting kring dazer vesting, met puin en grond, of op eenige andere wijze hoogstaand, te verhoogen; met waarschuwing, dat door welken Z. Exc. de vereischte bevelen zijn uitgevaardigd om de overtreders te arresteren en naar bevind van zaken te straffen.

BREDA, den 25sten September 1854.

DE ROY, Vt.
Ter Ordonnantie van dezelve
De Secretaris der Stad
H. W. SCHAUIKES.

LATERE BERIGTEN DER VORIGE COURANT.

BREDA. — De belgische bladen behalzen niets bijzonder medelidvaardig. Dezelve zijn meerendeels gevuld met de beschrijving van de vieting der September-dagen. Gisteren, den tweeden dag dier feestvieringen, hebben de vereenigingen van de voet- en handboogschutters naar den vogel geschoten, waarvoor hadden de prijzen moeten uitgedeeld worden. Morgen zal er gratis voorstelling in den schouwburg wezen, een groot concert in de voormalige kerk der Augustijnen gegeven en des avonds een vuurwerk afgestoken worden. Vrijdag zal er eene groote wapenschouwing plaats hebben, waarbij detachementen van al de legerkorpsen moeten tegenwoordig zijn.

— Te Antwerpen waren gisteren genoteerd: Belg. 98½; Nap. 88; Sp. perpet. 5 pCt. 39; 38½; 3 pCt. 25½.

FRANKRIJK.

PARIS, den 23sten September.

De minister van Binnenlandse Zaken heeft het koninkrijk van Madrid, noch van de Spaansche grenzen, iets belangrijks heeft vernomen. Het Journal des Debats beweert sulks, doch staakt te gerijp tijde op het oogen over het gewigt der financiële kwestie, en over het feit, waarmee het Fransch gouvernement zich de belangen van de medede der Spaansche schuldbriefen heeft aangetrokken, dat geheel schijnt ingerigt om deze op het ergste voor te bereiden. De onafhankelijke dagbladen eindelijk geven hante bevestiging te kennen, dat het ministerie, daar de tijdingen van Madrid naar Bayonne, zelfs over Saragossa, binnen drie dagen worden overgebracht, en de telegraaf slechts twee uren noodig heeft om dezelfde van de grenzen aan de hoofdstad mede te deelen, tot heden nog niets van de discussie die den 16den is geopend, zoude hebben vernomen. Het publiek stemt in zooverre hiermede in, dat men dit stilzwijgen voor een ongunstig voorteken houdt, en onder anderen dezen morgen eene aanmerkelijke daling in den prijs der Spaansche fondsen verwachtte. Ter beurze echter vond men het gerucht verspreid, dat de HH. Rothschild vrij gunstige berichten hadden ontvangen, en ofschoon daarvan de inhoud niet bekend werd, had zulke eene zeer onverwachte rijzing ten gevolge.

Ook de dagbladen van Bordeaux en Bayonne deelen van het oorlogstooneel in het Noorden van Spanje niets belangrijks mede. Het bevestigt zich dat de insurgenten eenen vruchtelozen aanval op Tolosa hebben gedaan, doch de bezetting heeft zich te weer gesteld, en aan beide zijden is er slechts een gering aantal manschappen gesneveld. Het bevelschrift van den generaal Rodil, waarnaar alle legenen die in verderking staan van de partij van don Carlos aan te kleven, het Spaansch grondgebied moeten ruimen, wordt sinds eenige dagen oomeedogend ten uitvoer gezet, zodat men gedurig te Behobie en andere Fransche grensdorpen ghelede scharen van vluchtelingen, meestal vrouwen en kinderen, ziet aankomen.

De vreemde gezanten en alle de ministers zijn uitgenoodigd om het koninklijk gesin in de aanstaande week naar Fontainebleau te volgen. Er worden aldaar tot prachtige feesten voorbereidingen gemaakt.

Enige der afwezige leden van het hof der peers zijn verwacht om zich zoodra mogelijk naar de hoofdstad te begeven, waarnaar zij om tegenwoordig te zijn, wanneer het rapport der inquisitie over de onlusten van de maand April zal worden uitgeleest. Men begint zich om alle zijden te beklijven, dat zoo vele honderden betrokkenen in dit hoogstaand proces niet te vergeefs naar ballingschap wachten. Tusschen de benoemingen van maarschalk Gerard tot voorzitter van den raad, verspreide zich het gerucht dat deze, aan den gemenechten uitlag van het regterlijk onderzoek twijfelende, eene amnestie had aangeraden, door welke men kosten en eer zoude sparen. De overige ministers heb-

ben zich echter, gelijk men thans verneemt, hiertegen verzet, en zal zal den gewonen loop volgen.

— Te Lyon wil men weten, dat de werklieden, hooger de bij de gestorte vergunning hun is geweigerd, zich op nieuw tot associatie-beginnen te vormen.

— Op den 19den dezer is de graaf Drouet d'Erlon, met de overige hoofd-ambtenaren der kolonie, van Toulon naar Algiers vertrokken.

— Heden (23 September) waren genoteerd: 5 pCt. 104.85; 3 pCt. 76.55; Sp. perpet. 5 pCt. 37½; 3 pCt. 26½; Cortes 42½.

NEDERLANDEN.

BREDA, den 26sten September.

De Staats-Courant van heden houdt het besluit, door Z. M. den 23sten dezer genomen, waarbij aan den luitenant-generaal D. J. de Herens, benoemd luitenant-gouverneur-generaal van Nederlands Indië, met den 30sten dezer, een eervol ontslag uit zijne betrekking van directeur-generaal van oorlog verleend, en de generaal-majoor H. R. Trip, directeur van het departement van den Grootmeester der artillerie, zoo als door ons reeds is gemeld, ad interim met de functien van directeur-generaal van oorlog belast wordt.

— Laatstleden zondag heeft Z. K. H. Prins Willem Frederik Hendrik op het kasteel van Windsor afscheid genomen van Hare Majesteiten den Koning en de Koningin van Groot-Brittannië, en is met den kapitein Arriens naar Portsmouth vertrokken, om zich weder aan boord van de Zeeuw te begeven en dadelijk met dit schip naar het Vaderland terug te keeren.

— Naar men verneemt heeft Z. M. de Keizer van Rusland aan onzen landgeboot, den heer van Overmeer Fischer, schrijver van het bekende werk over Japan, een fraagen gouden ring met diamanten omzet ten geschenke gezonden.

— De Rijksoverheid is den 19den dezer in den hoogen onderdorp van bij 96 jaren overleden Adam Strikkers, het aanzienlijk getal van 98 kinderen, kinds-kinderen en kinds-kinds-kinderen nalatende. 58 jaren bekleedde hij den post van nachtwaker en was eerst sedert zes jaren als zoodanig van stadsweg gepensionneerd.

— Naar tuid van berichten uit Petersburg van 12 september, heeft de ontblooting en plechtige inwijding der Alexander-zuil aldaar daags te voren, in tegenwoordigheid van eene talloze volksmenigte, op de te voren aangekondigde wijze, plaats gehad. Van de plechtigheid dazer gebeurtenissen het indrukwekkende van het gehele schouwspel, kan men zich een flauw denkbeeld vormen, wanneer men vernemt, dat daarbij niet minder dan 105,000 man troepen van alle wapen, tegenwoordig waren: namelijk 16 Regimenten garde infanterie, 12 regimenten van het grenadierkorps, 18 Regimenten kavallerie der beide korpsen en derzelver gezamenlijke artillerie met 248 stukken geschut, welke bij de ontblooting van het voetstuk der zuil gelijktijdig een salvo gaven. Ook de op de Nieuw gestationeerde 15 oblogvaartuigen leden van tijd tot tijd vreugdeschoten. — Gedurende de twee eerstvolgende maanden verwacht men, dat het te Petersburg, naar evenredigheid, zeer stil zal wezen, vermits de Keizer naar de zuidelijke deelen des rijk en de Keizerin naar Berlijn vertrekt.

— Ter gelegenheid der ontblooting van de Alexander-zuil hebben onder anderen vele Polen kwijtschelding van straf bekomen.

— Wegens de spoedige overbrenging naar Londen van het verslag van den, aan lord Grey te Edinburg aangeboden eestmaalsd wordt van Londen het volgende gemeld:

— Om het allereerst een geregeld verslag van het diner te hebben, had de Times vier stenographen naar Edinburg gezonden. De dierstenen hadden den tijd hunne teekens in orde te brengen en voer den druk gereed te maken, terwijl de laatste nog bezig was met de zijne op te zamelen. Toen deze zijne teekens uurgesteld had togen de vier stenographen in een met vier paarden bespannen rijtuig, dat zijne toerist dat het laatste gedeelte van het verslag gedurende de reis kon in orde gebracht worden. De paarden, waren op de verschillende stations besproken, onder uitdrukkelijke waarde van 16 Engelsche mijlen in het uur af te leggen. Het half een ure na middernacht van Edinburg vertrokken werden de rijtuigen, door eenige steveneren onder weg nog opgehouden, naar Londen, en de laatste degenen, morgen, vroeg ten 6 ure in Londen aankamen, en de rijtuigen des Woensdag morgens, uitgespannen hield al de redetweeters in den voornacht van Maandag op Dinsdag, op gemiddeld gaatchte, naar Edinburg uitgeproken.

De reiskosten door de eigenaars van den Times betaald hebben nagenoeg 3000 guldens belooopen.

De Morning Chronicle had slechts twee snelschrijvers naar Edinburg gezonden, wier reiskosten ongeveer 1000 guldens bedroegen.

ben. Zij kwamen te Londen slechts achttien uren later dan die van den *Times* aan. Wanneer men bedenkt, dat het geen een betengewone aangelegenheid betrof, kan men nagaan welke opofferingen zich de Engelsche drukpers getroost, om de nieuwsgierigheid van het publiek te voldoen.

D U I T S C H L A N D

Frankfurt, den 21sten September.

Uit Berlijn schrijft men van 21 September: » Z. K. H. de Kroonprins is van Stargard alhier aangekomen, alsmede uit Dresden de Beijersche buitengewone gezant en gevolmagtigde minister aan ons hof, graaf von *Ludburg*.

» Dezer dagen hebben de gewone herfst-mansuëren, met de vroeger aangekondigde parade, een' aanvang genomen. Dezelve werden met de hooge tegenwoordigheid vereerd van Z. M. den Koning, HH. KK. HH. de Prinsen en Prinsessen van het Koninkrijk huis, des hertog van *Cumberland*, den erfgroothertog van *Mecklenburg-Schwerin*, als ook een verscheiden vreemde generaals en staf-officieren. Het schouwspel weder begunstigde deze parade. Nadat Z. M. de geleiden langs gereden bad, liet Hoogdezelve de troepen voorbij zich defileren en betoode, na het einde der parade, zijne hooge tevredenheid. Heden zullen de verdere krijgs oefeningen voortgezet worden.

» Z. D. Prins *Frederik* van *Hessen-Kassel*, generaal-majoor en commandant der 11de brigade kavalerie, is door Z. M. tot commandant der 1ste leger-divisie, te *Königsbergen*, benoemd.

— Uit Bern meldt men dat het oefeningeleger, dat een geruimen tijd te Thun vereenigd was, op den 14den dezer is ontbonden, en de onderscheiden contingenten huiswaarts zijn gekeerd. Het is door de uitkomst gebleken, dat de bezwaren door de Bernsche afgevaardigden in den landdag geopperd, over de vermoedelijke gevolgen der verbittering, die door het dragen van vreemde kleeren door de Neuenburgsche troepen was ontstaan, merklijk waren vergroot, daar toch de goede orde niet is gestoord geworden, en de troepen onder het gezinich hunner medeburgers behouden in hun kanton zijn terug gekeerd.

Het Zwitsersche voorzittend kanton heeft onder dagteekening van den 3den dezer aan de overige bondsleden een nota van het Bondsche gouvernement medegedeeld, waarbij het handelsverdrag dat tusschen beide staten bestond wordt opgezegd, in geval en tegen den tijd dat het Groot-hertogdom zich aan het Pruisisch toetsel moet aansluiten.

— Uit Rome meldt men van den 18den dezer, dat dom *Miguel* tot dien dag van den Pape geen tegenbezoek had ontvangen, en de enige andere koninklijke van gekroonde hofleden de gewoonte in. Rechter wordt zelfs daar sommigen aan opgesteldheid toegeschreven. Dageeliks werd het gevolg van geposonden Vorst groter, en schepen bij zich vooreerst te Rome te willen vestigen. — Ook in den Katholijken Staat hebben er in het laatste der vorige maand schrikkelijks onweders gewoed, en veel schade aangerigt.

— Onder dagteekening van den 2den dezer meldt men uit Konstantinopel:

» Nadat alle berigten uit *Syrien* en *Egypten* bevestigd hebben dat de opstand in het eerste dier landen is gedempt, heerscht er met betrekking tot deze gebeurtenissen ook hier wederom de grootste rust. Van het uitloopen eener Turksche vloot wordt niet meer gesproken. Het verlies door het Egyptisch leger bij den opstand geleden wordt op 800 a 1000 man begroot.

» De Russische gezant *Butenief*, is op den 20sten der vorige maand met het fregat *Erisan* van *Odesa* alhier aangekomen.

» De pest rigt hier bij voortdurend groote verwoestingen aan; onlangs is de tolk van het Engelsch gezantschap, de heer *Wood*, daaraan overleden, hetgeen onder de franken geenen geringen schrik verspreide.

— Te Wenen waren den 16den dezer genoteerd: 5 pCt. Metall. 99, 4 pCt. 89, Partiaten 137 3/4; Bankactien 1240.

E N G E L A N D

Londen, den 21sten September.

Al de aanwezige ministers zijn gisteren bijeengekomen, en hebben een langdurige conferentie gehouden. De Fransche aangezigtigde en de Spaansche en Portugesche ministers hebben dien zelfden dag een onderhoud met lord *Palmerston* gehad.

— Men heeft berigten uit *Lissabon* tot den 14den september, waaruit blijkt, dat de wet betrekkelijk het huwelijk der jonge Koningin *Donna Maria* den 12den ook in de kamer der Pairs, met 23 tegen 6 stemmen is aangenomen. Deze zaak heeft dus thans haar volle beslag, en men beweert in sommige brieven, dat de steunboot reeds uit *Lissabon* is afgezonden, die den jongen hertog van *Saxen-Coburg*, welke algemeen als de aanstaande gemaal der Koningin beschouwd wordt, naar *Portugal* moet overbrengen. Ook in de kamer der Pairs zijn sommige leden, en met name de markies de *Lomb*, die met een zuster van Dom *Pedro* gehuwd is, er voor uitgekomen, dat men met deze zaak zulk eenen geweldigen haast maakte, omdat men het nitende van Dom *Pedro* binnen zeer korten tijd voersag. Zeker gaat het, dat de gezondheid van dien Vorst zeer verzwakt en wankelende is. Volgens sommigen is hij door watersnood aangevallen.

In de kamer der Portugesche afgevaardigden zijn vrij hevige woordenwisselingen gevoerd over de verkiezing van den heer *Pizarro*, uit *Oporto*; met 54 tegen 45 stemmen, werd zijne verkiezing als afgevaardigde niet geldig verklaard. De maarschalk *Saldanha* schijnt aan den hofleden van de oppositie in deze kamer te blijven.

De heer de *Castro* had een ontwerp van wet voorgedragen, kon-

dende, dat degen, die den overweldiger had gediend; niet de Koningin zou mogen dienen.

De hertog de *Palmeira* was bepaaldelijk tot voorzitter van de kamer der pairs benoemd.

Het fransche regiment, dat zich, eenige dagen te voren, op verregende ongerustheden had schuldigen gemaakt, was ontslagen.

De admiraal *Napier* was in verband met de regering, onder genemde vlootvoogd eenige voorkeurscheen te geven aan de zeelieden, die aan de jonge koningin getrouw waren gebleven, boven de welke dom *Miguel* hadden gedwongen, hangen, naar het oordeel der regering, met de algemeene kwijtschelding niet strookte.

— Uit Spanje heeft men geene nadere berigten. Alleen wordt in bijzondere brieven uit *Bayonne*, van den 14den, gemeld, dat al de in de Fransche bladen voorkomende berigten, oopens de ziekte van den *Carlos*, verzonnen zijn. Deze vorst genoot de beste gezondheid en maakte somtijds 10 tot 12 uren daags te paard. De insurgenten hadden overvloed aan geld, maar gebrek aan wapenen en kleederen.

— De 3 pCt. gecons. stonden gisteren 90 1/2 a 1/2; Nederl. 2 1/2 pCt. 51 1/2 a 1/2; 5 pCt. 99 1/2 a 1/2; Portugal (nieuwe bons) 81 1/2 a 1/2; Spanje (1822) 52 a 1/2.

De burgeroorlog en de regeringloosheid breiden zich in Spanje van dag tot dag meer uit, en in Engeland emult een crisis onder het genroete gedeelte van de oude constitutie; Frankrijk heeft voor de gevolgen zijner staatkunde, in het Schiereiland voor en na den dood van *Ferdinand VII* gehouden. Den *Carlos* of een republiek, beiden even gevaarlijk voor het Fransche *juiste midden*, staan in Spanje voor de deur. De Noordsche mogendheden blijven steeds gewapend, en voorbereid op de dingen die er komen moeten; Nederland is begonnen zich trapsgewijze te ontwapenen.

Ziedaar den toestand van ons werelddeel in een paar ruwe trekken geschetst; en het is bij dien stand van zaken, dat de organen van het Fransche ministerie, nog in deze dagen, de loftrumpet durven steeken, over het geluk dat de Julij-omwenteling Europa heeft aangebragt. In het oog van die mannen gapieten de volken een gewenschte rust, en begint Europa zich meer en meer in het Julij-evenwigt te vestigen. Zij moesten wel verre van zich afschrik hebben alle beginselen van opretheid en trouw, om, met de onbegrijpelijke miskenning der waarheid, te blijven volharden om de verblinde volken al verder op den dwaalweg te brengen en het terugkeeren al moeilijker te maken.

Er bestaat, bij de tegenwoordige gesteldheid van zaken in Europa, geen vastheid, geen aanhouding van beginselen, geen het minste evenwigt meer. Overal omringen zich woelt, ontwaart men woelingen, ongerustheid en onrust. Het voortdurend is vergaten en de toekomst wordt met angst te worden gezien.

Frankrijk gevoelt het; het ziet met angst de onbegrijpbare rust der partijen, die sedert vier jaren zijnen boezem verscheuten; het merkt maar al te zeer, dat die partijen zich voorbereiden, en op een gunstige gelegenheid wachten, om te heviger los te barsten. De tegenwoordige orde van zaken in Spanje, door Frankrijk en Engeland daargesteld, is reeds, hoe kort derzelver bestaan ook dagteekent, door de beginselen, waaruit zij is voortgesproten, ondermijnd; zij waggelt saar alle kanten. Door de democratie aangevallen, vindt het Spaansche *juiste midden* geen steunpunt, noch heeft innerlijke kracht genoeg, om dien aanval weerstand te kunnen bieden, en zulks, omdat hetzelfde den morelen hand tusschen de getogen en de regersders verbroken heeft. De Spaansche natie zal zich nu aan een bloedige omwenteling onderwerpen moeten, in eenen ultra democratischen zin, of wel aan een restauratie, want het bewind der koningin-regentes is, moreel gesproken, reeds gebiedigd. Welken invloed beide deze gebeurtenissen op den gang der zaken in Frankrijk zouden hebben is ligtelijk te begrijpen. Van dag tot dag, van nu tot nu wordt het bewind in het laatstgenoemde land bedreigd, door de vruchten van deszelfs eigen-handen arbeid. Gezegende omwenteling, die zooveel heils aan Frankrijk en Europa heeft aangebragt!

De tegenwoordige schijnbare rust in Engeland, biedt weinig geruststellender uitzigten aan. De grootste roervink van zijnen tijd, de beruchte *O'Connell*, is werkzaam, om aan Groot-Brittanie den laatsten slag toe te brengen. De hervorming heeft hem den weg gemakkelijk gemaakt, en zijn jongste triomf op het waggelende ministerie heeft hem nieuwe krachten gegeven, ter bereiking van zijn groot doel. Wellicht heeft Frankrijk daarin de hand; wellicht licht de afscheiding van Ierland hetzelfde even zoo aangenaam toe, als een fransche constitutie in het Schiereiland, en echter zouden meer dan waarschijnlijk voor hetzelfde daarnit dezelfde gevaaren voortvloeyen. Van België zullen wij maar niet spreken; het is thans minder dan ooit; men vergeet het, en, wat erger is, het wekt noch medelijden, noch verachting meer op. Onafschiedelijk aan Frankrijk gehouden zal het dat land volgen, doch met twee zeer onderscheidens principes worstelende, verliest het in alle ge-

vallen, bij eene eenduidige beslissing, hoe deze ook uitvalle, deden de zoogenaamde overbankelijkheid.

Men heeft vroeger wel willen beweren, dat een vreedzaam oorlog om principen niet meer mogelijk was; men gaf daarbij voor, dat deze, in eenen strijd van een halve eeuw, zich wederzijds vernietigd hadden, en dat de heldere stralen der Juff. een geheel nieuw beginsel zou beschijnen en doen regneren. Het is waar, het groote werk van het Wiener-congres is verbroken, doch is iets anders er in de plaats voor gekomen? Hetgeen tot nu toe is opgebouwd kenmerkt zich evenwigt, of juistheid, in den zin zooda de vroegere Wiener-diplomaten deze af grondbeginselen vaststelden? Neen, de democratie en het monarchale begin hebben zich vier jaren lang op den strijd voorbereid. De eerste maat steeds voorwaarts, doch ook het laatste is niet geweken, en eindelijk moeten toch deze beginselen eens op elkander stooten. Elk berekent voor zich een gunstige uitkomst, door het toeven of de omstandigheden aangebragt, die overwigt in krachten moet aanbrengen; en juist uit dat wachten, uit dat leven op den dag, kunnen nimmer vertrouwen, vastheid noch evenwigt voortkomen. Ook is het niet mogelijk, dat er in dien toestand een verdrag gesloten wordt, 't welk de algemeene belangen van ons vaderland zoude te zamenbrengen. De door Victor Hugo voorgestelde 1845, en soortgelijk verdrag toch zal alleen het evenwigt kunnen herstellen. Ziedaar dan den toestand van Europa; als 't ware aan eenen melanstaken gelijk, wiens wonden en pestbuilen dagelijks verergeren. Wie zal het gezonde gedeelte van het ligchaam nog redden en behouden?

CLAUDE GUEUX, DE MOORDENAAR.

Nog iets uit de hedendaagsche Fransche Letterkunde.

Een nieuw en treffend voorbeeld van de buitensporigheden, waartoe zich de hedendaagsche Fransche schrijvers, ter ondermijning van alle sedelikeit en maatschappelijke orde, later vervoeren, heeft wederom het Hoofd der zoogenoemde *Ecole Moderne*, de bekende VICTOR HUGO, gegeven. In 1832 werd een zekere dief en moordenaar, met name CLAUDE GUEUX, ten gevolge van een regterlijk vonnis en het verwerpen van zijn verzoek om gratie, ter dood gebragt. Hugo, zijnde op alles wat strekken kan, om ingang te doen vinden aan zijn getrekkend stelsel, dat de tegenwoordige maatschappij, met hare instellingen en wetten, geheel moet veranderd en vernieuwd worden, heeft het lot van CLAUDE GUEUX te baat genomen, om in zijnen reuzen-schets (*crane-géant*), zoo als een zijner vleijers zich tot zijnen aanzien heeft uitgedrukt, een stukje te ontwerpen, hetwelk de gedienste *Revue de Paris* gretig — immers het was van den grooten Hugo heeft opgenomen, en waarvan wij hier eenige zinnen laten volgen.

„CLAUDE GUEUX dan, zegt Hugo, was een eerlijk (!) werkman te Parijs; hij had een meisje, een kind. Gedurende eenige jaren had hij alle drie hunger en koude. Op zekeren dag had hij een kind, dat hij had geboort, en brood; maar het was een klein kind, dat hij had geboort, want hij had zijne vrouw (?) en zijn kind bij hem te sterfens hij had gestolen. Men zette hem te Claqueau in de gevangenis. Daar scheen men voorbedachtelijk eene geregeldige vermoordening voor hem te bereiden. Een cipier, met name M. D... was het werktuig; want hij was jaloersch van het getag, 't welk CLAUDE op zijne medegevangenen gekregen had. Het was een oorlog van mededingers (*rivaux*), een tweegevecht van gelijke met gelijke, waarin beiden vallen moesten. CLAUDE had sterken-honger; M. D. weigerde hem brood. CLAUDE had eenen vriend aan zich verbonden; M. D. ontham hem dien vriend. CLAUDE smeekte langen-tijd; M. D. was zonder mededogen; het was eene misdaad. CLAUDE sprak regt, veroordeelde, en bragt het vonnis tegen den schuldige ten uitvoer. M. D. door vijf bijslagen getroffen, ontving het loon, 't welk zijne uitbarstingen verdiend hadden: CLAUDE had hem gedood in eenen toestand van wet-tige zelfverdediging. En despietlegetstaande heeft men op den 16 Maart 1832 een Procureur des konings gevonden, om hem aan te klagen, en 12 ingezetenen van Champagne, die men Heeren-Gezworonen noemde, om hem ter dood te veroordeelen, na een vierendael uren beraadslaging. Velen hunner, 't is waar, hadden opgemerkt, dat de beschuldigde Gueux om te ontsnappen, en den 8 Junij 1832, des morgens te acht uur, de romp. Men had een marktdag gekozen voor de terechtstelling, omdat er in Frankrijk nog half-wilde buurten schijnen te zijn, waarin men er zich op beroemt, wanneer de Maatschappij een mensch doodt. De eenige misdaad van CLAUDE was, dat hij door het lot geplaatst is geweest in eene Maatschappij, zoo slecht ingerigt, dat hij eindigde met te stelen, en door de Maatschappij in eene gevangenis, zoo slecht ingerigt, dat hij eindigde met te doden.”

Uit deze voorstelling van het geval van den veroordeelden Gueux trekt nu de scherpsinnige schrijver deze leeringen: „Maakt andere strafbepalingen, andere wetboeken, andere gevangenen, andere regters, keert alles het onderste boven, om van nieuws op te bouwen, en spreekt geen kwaad van de hedendaagsche school.” — Ongelukkig voor den roem van Hugo, maar gelukkig voor ons vaderland, van waarheid en regt, is er een heere Heer de Monsis voor de Maatschappij, wiens naam wel een van de de-geestenen van Champagne is, die men Heeren-Gezworonen noemde, die met de proces-stukken voor zich, een dergelijken Hugo heeft geschree-

ven, want hij, dat de voorstelling in de *Revue de Paris* een schandelijk samenweefsel is van leugens, en waarin de volgende bijzonderheden worden aan den dag gebragt. CLAUDE GUEUX was een eerlijk werkman te Parijs, maar hij bleef op het platteland; hij had geen meisje en geen kind, maar hij had eenen en brood, en een paar stevige armen om het te verdienen. Hij had al zijn meester, die hem de kost gaf, en werd tot eene geregelde vermoordening veroordeeld; zij was nog eens, en werd te Claqueau, voor de tweede maal opgekleed. Zijn bevig karakter, zijne overtuiging tot lofheerij ontucht: had eenige gestrengheid van zijne betrekking noodwendig gemaakt. CLAUDE Gueux trad op zekeren dag (het was in 1832) met den cipier DUBOUCHÉ tot, ontvult hem zijn baf, en deed een poging hem, die in de hofst te stooten. Voor het Hof van Assisen van Claqueau gebragt, werd hij, in weerwil van vele beschuldigingen, vrijgesproken. De naam van Gueux schijnt dus op die 12 ingezetenen van Champagne, welke men Heeren-Gezworonen noemde, geen nadet-ligen indruk gemaakt te hebben. In 1832 bevond Gueux zich voor de derde maal bij DELACROIX in de gevangenis. Daar men had de barbaarscheheid van te verlangen, dat zijn gevangent zich uit van zijn arbeid geveerde, van zijn hart althans eenigermate te willen voren, zijn verstand te willen verlichten; want in die slechte ingerigte gevangenis vond men bijbels en leesboekjes. De goedvondige cipier poogde de gahigheid van zijn gevangenen te leiden tot zijne eenduidige verbetering; hij ging nog verder en ontdekte tusschen Gueux en zijden vriend ALAIN eene hietekking van afschuwelijke ontucht. ALAIN werd verwijderd. Reeds eenmaal was Gueux de verdiende straf ontvallen; deze gedachte voegt zich bij een andere: DELACROIX heeft den dood verdiend; en op zekeren avond werd den on-menschelijken cipier door den edelen en overtuigden CLAUDE Gueux met drie zware bijslagen den schedel gekloofd. Het schijnt, dat vijf bijslagen, die daad in het oog van Hugo, nog grooischer zouden gemaakt hebben. Vve-derom voor het Hof van Assises gebragt, werd Gueux drie reis schuldig verklaard, ter dood veroordeeld, en den dag waarop hij moest op het schavot viel, was geen marktdag, maar die het zantagen of hoorden, schaamden zich niet met eenig toedeevoel de opmerking te maken, dat nog de Jary van 1827 de barbaarsche en vloekwaardige doodstraf tegen den misdadiger had uitgesproken, de Maatschappij een moordenaar en een achtenswaardig huivader meer zou geteld hebben.

Wij hebben nog geenszins af de bijzonderheden aangevoerd, waartoe de Heer de Monsis hantien heeft, hoe Hugo's verhaal van het proces tegen Gueux gevoerd, een samenweefsel is van leugens. Maar het verstaande zal wel voldoende zijn om er een denkbeeld van te geven, en wij hebben gemeend, dat de mededeeling daarvan van eenig nut kon wezen. De *Revue de Paris* wordt ook hier te lande veel gelezen, en het dikwijls verdienstelijke en altijd wel-geschrevene stukken? Maar wij voer niets meer baveerd, dan dat de strekking der nieuwere Fransche Letterkunde, om hatelijk te maken wat eeuwardig is, en evenwel moederen tegen de bestaande Magten en regterlijke instellingen, en ter ondermijning van de vaststaande grondslagen der Maatschappelijke orde en van het geluk der volken, ongevorig baren verderfelijken geest aan de argloze gemoederen van niets kwaads vermoedende lezers onder ons mededeelen. Twee dingen zijn in het bedoelde stuk van Victor Hugo opmerk-kelijk: het eerste is dit, dat hij zelf eene nadrukkelijke waarschuwing geeft om tegen hem en zijne school op onze hoede te zijn. Want, nadat hij het voorbeeld van Gueux gebruikt heeft, om te bewijzen, dat de Maatschap-pelijke orde eene geheele omschepping moet ondergaan, laat hij er in éenen adem op volgen: *sprekt geen kwaad van de hedendaagsche school*, met andere woorden: laat ons begaan en die omkeering van alles zal tot stand komen, en de tijd zal aanbreken waarin goed zal heeten, wat nu slecht genoemd wordt; waarin edel zal schijnen, wat nu voor afschuwelijk wordt gehouden; waarin de grootste spierkracht het grootste recht zal vinden. Het tweede is dit, dat in den reuzen-schets van den *crane-géant* de gedachte niet is opgekomen, hoezeer hij zich in gevaar heeft van door en de school, aan welker hoofd hij staat, aan de laak gesteld te zien, gelijk nu werkelijk het geval is. Zoo kan ook de scherpsinnige met blindheid geslagen worden! Mogt het in dit geval strekken om van velen de oogen te openen! en anderen voor verblindings te bewaren!

Berigten uit het gebied van Kunsten en Nijverheid.

De *Expositie van teeken- schilder- beeldhouw- bouw- en gravenkunst* der stad Gent heeft, bij Programmen, de volgende onderwerpen, ter con-dedding voor 1835 opgegeven:

1. Eene schilderij, getrokken uit de Geijtsche gesche-denis, voorstellende Alexander, die de hand van Campaspe aan den schilder Apelles schenkt. Prijs, eene gouden medaille, ter waarde van 200 franken. 2. Een huisselijk tafereel, (*tableau de genre*) voorstellende de godeluikregister. Prijs, gouden medaille, ter waarde van 400 franken. 3. Landchap. Boschachtig gezigt, bij avondstond. Prijs, gouden medaille ter waarde van 400 franken. 4. Huisselijk tafereel (uitlastend voor dames, om naar te dingen) tot onderwerp hebbende de moederlijke les, of eene huismoeder, die in eene zaal hare 2 kinderen onderwijst. Prijs, gouden medaille ter waarde van 400 franken. 5. Bouwkunst. — Een burger gasthuis voor de stad Gent. Prijs, gouden medaille ter waarde van 500 franken. 6. Bouwkunst. — Een dorp religieus in gips, verbeeldende de wetenschappen,

10. The following are the names of the persons who have been appointed to the various committees of the Board of Directors: